

Evangelium

Ježíš mluvil jim o Božím království a uzdravoval ty, kteří to potřebovali. Schylovalo se k večeru. Tu k němu přistoupilo dvanáct učedníků a řekli: „Propusť zástup, ať jdou do okolních vesnic a dvorů opatřit si nocleh a něco k jídlu, protože jsme zde na pustém místě.“ On jim řekl: „Dejte jim jíst vy!“ Řekli mu: „Nemáme víc než pět chlebů a dvě ryby; nebo snad máme jít a nakoupit pokrm pro všechn tento lid?“ Bylo tam asi pět tisíc mužů. Řekl svým učedníkům: „Usaďte je ve skupinách asi po padesáti.“ Učinili to a rozsadili je všechny. Potom vzal těch pět chlebů a dvě ryby, vzhlédl k nebi, vzdal díky, lámal a dával učedníkům, aby je předložili zástupu. A jedli a nasýtli se všichni. A sebralo se zbylých nalámaných chlebů dvanáct košů. (Lk 9,11b-17)

K zamyšlení



Slavnost Těla a krve Páně ('Božího Těla')

Svátek, který katolická církev slaví ve čtvrtek po slavnosti Nejsvětější Trojice, aby zvlášť oslavila - eucharistii.

Po 2. vatikánském koncilu se tento svátek nazývá slavnost Těla a Krve Páně. Zavedl ho Urban IV. r. 1264 po zázraku v Bolseně. Roku 1314 byl potvrzen Klementem V. Od 15. stol. se po celé církvi rozšířil zvyk - procesí.

Církev zakouší, jak se stále naplňuje Kristův příslib: „Hle, já jsem s vámi po všechny dny...“

Církev žije z eucharistie a v rozmanitých formách zakouší, jak se stále naplňuje Kristův příslib: „Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!“ (Mt 28,20). V eucharistii se církev raduje z této přítomnosti s jedinečnou intenzitou, neboť chléb a víno se proměňují

v tělo a krev Pána. Když o Letnicích církev, lid nové smlouvy, začala své putování k nebeské vlasti, Nejsvětější svátost nadále pravidelně doprovázela její dny a naplňovala je důvěryplnou nadějí. Kristus nám skrze přijímání svého těla a krve předává také svého Ducha.

Eucharistická oběť je „zdrojem a vrcholem celého křesťanského života

Eucharistická oběť je „zdrojem a vrcholem celého křesťanského života. „Vždyť nejsvětější eucharistie obsahuje celé duchovní dobro církve, Krista samého, našeho velikonočního Beránka a živý chléb. Skrze své tělo, Duchem Svatým oživané a oživující, dává lidem život“. Proto církev stále upírá svůj pohled na Pána ve Svátosti oltářní, v níž odhaluje plně vyjádření jeho nesmírné lásky.

Nemusíme čekat na věčný život až po smrti

Ten, kdo se žíví Kristem v eucharistii, nemusí čekat na věčný život až po smrti: má jej už na zemi jako prvotinu budoucí plnosti, která pojme člověka v jeho úplnosti. V eucharistii totiž dostáváme také záruku tělesného vzkříšení na konci světa: „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má věčný život a já ho vzkřísím v poslední den“ (Jan 6,54).

Vybráno z ECCLESIA DE EUCHARISTIA (Encyklika Jana Pavla II.) 2003 (Zdroj: Pastorage.cz)

MODLITBA

Pane, ať vírou postavím hráz pochybnostem,
ať propast zoufalství překlenu mostem,
kde vládne temnota, ať světlo křesám,
se všemi smutnými ať v tobě plesám.



MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Svátý Duch vane, kam chce – nečistý duch se plazí, kudy musí.
- Víra bez skutků je mrtvá – ale to neznamená, že bychom měli být schopni všeho.
- Bůh pracuje skrze naši odvahu – ďábel skrze náš strach.

VÁCLAV

Č. 15. (2019)

23.6. 2019

Týdeník

římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2,
410 02 Lovosice
webové stránky:
farnostlovosice.cz



Slavnost Těla a Krve Páně

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE	Ne - v 9.00
	Út - v 17.30
	St - v 17.30
	Čt - v 7.30
	Pá - v 16.30
DD MILEŠOV	Pá - v 9.15

Modlitební skupina - Út v 16.30

INTENCE MŠÍ SV.

Ne 23.6. 2019 v 9.00 za † rodiče Antonína a Vlastu
Velemín v 11.00

Po 24.6. 2019 v 8.00 Slavnost Narození sv. Jana Křtitele
Pá 28.6. 2019 v 16.30 Slavnost Nejsvětějšího Srdce
Ježíšova

So 29.6. 2019 Slavnost sv. Petra a Pavla v 10.00
v litoměřické katedrále kněžské svěcení jáhna Václava
Nováka

Ne 30.6. 2019 v 9.00 za † rodiče

(Pátá neděle v měsíci)

St 3.7. 2019 za syna Tomáše a celou jeho rodinu

Ne 7.7. 2019 v 9.00

Lukavec v 11.00 Poutní ke cti sv. Prokopa

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Církve v otázkách a odpovědích)

321. Může být křesťan výhradním individualistou?

Křesťan nemůže být nikdy výhradním individualistou, protože člověk je ze své podstaty společenská bytost.

Každý z nás má matku i otce, dostává se mu pomoci od druhých a také sám je povinen pomáhat druhým a užívat svého nadání k užítku všech. Člověk je „obrazem“ Boha a ten ve svém vnitřním životě není samotář, je trinitární, jeho vnitřní život je láska a dialog. A láska je základním příkazáním i pro všechny křesťany; díky lásce jsme navzájem hluboce spojeni a jsme na sebe podstatným způsobem odkázáni: „Miluj svého bližního jako sám sebe“.

NĚKTERÉ PAMÁTKY V TÝDNU

25. května – připomínka sv. Viléma, opata

POUTNÍK ZAKLADATEL

Narodil se ve Vercelli v Savojsku v severní Itálii kolem r.1085. Již v 15ti letech vykonal pouť k hrobu sv. Jakuba do Compostely ve Španělsku a také se vydal na pouť do Svaté země. Velkou část mládí strávil putováním a v roce 1114 se pod vlivem Jana Materanského usadil na hoře u města Avellino východně od Neapole. Tam založil svatyni Panny Marie, po níž hora dostala jméno Monte Vergine (Hora Panny). Uvádí se, že ještě před tím uzdravil slepce a chtěl žít v samotě a neznám. Přesto asi mezi léty 1118 a 1124 se kolem něj vytvořila komunita mužů se stejným zájmem o prohlubování duchovního života a vznikl klášter tzv. vilemitů, poustevnické větve benediktinského řádu jako kongregace "Monte Vergine".

Poté co živil v komunitě na Hoře Panny probíhal dle pevného řádu, Vilém se vydal jako žebrák opět na putování, při kterém založil další, nejméně tři kláštery. Vznikl i klášter žen, patřící k jeho kongregaci.

Vilém působil s otcovskou péčí a slovy plnými Ducha svatého. Povzbuzoval malátné a z lhostejnosti křísil mnohé k činnému duchovnímu životu. O tom, že dovedl lidem dobře radit, se dozvěděl i neapolský král Roger, pozval Viléma na svůj dvůr, navázal s ním přátelství a řešil různé problémy. Král se pak také podílel na výstavbě dalších klášterů. Dvořanům se Vilémův vliv na krále nelíbil a chtěli ho znemožnit. Použili k tomu prodejnou ženu, která měla za úkol ho svést. Reakce Viléma však byla nepředvídatelná. Připravil lože ze žhavého uhlí, na které před ženou uleh, aniž by se popálil a zároveň ji pozval blíž. Ta prý byla šokem tak vyléčená, že dokonce prodala svůj majetek a za své jmění vystavěla klášter ve Venose, v němž vedla kající život.

Vilémovi je přičítáno více zázraků, zejména tělesného uzdravení, ale mnohem větší byla uzdravení duchovní. Byl opatem v klášteře S. Salvatore di Goletto u Nuscum v Kampánii, kde zemřel.

24. června – slavnost **Narození sv. Jana Křtitele**

27. června – nez. pam. **sv. Cyrila Alexandrijského**

28. června – slavnost **NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA**

29. června – slavnost **sv. Petra a Pavla, apoštolů**

30. června – 13. neděle v mezidobí

3. července – **svátek sv. Tomáše, apoštola**

4. července – **pam. sv. Prokopa**

5. července – slavnost sv. Cyrila a Metoděje, patronů Evropy

6. července – nez. pam. **sv. Marie Gorettiové**

7. července – 14. neděle v mezidobí

Gaudete et exsultate

Apoštolská exhortace

O povolání ke svatosti v současném světě



Kapitola IV.

NĚKOLIK CHARAKTERISTIK SVATOSTI V NYNĚJŠÍM SVĚTĚ

110. V širokém rámci svatosti, jak ji podávají blahoslavenství a Mt 25,31-46, bych rád poukázal na některé charakteristiky či duchovní výrazy, jež jsou podle mého soudu nezbytné pro porozumění životnímu stylu, ke kterému nás volá Pán. Nezdržím se výkladem prostředků posvěcování, které známe: různé metody modlitby, drahocenné svátosti eucharistie a smíření, přinášení obětí, různé formy zbožnosti, duchovní vedení a mnohé jiné. Poukážu jenom na některé aspekty povolání ke svatosti, jež, doufám, zaznějí znovu zvláštním způsobem.

111. Charakteristiky, které chci ozřejmit, nejsou úplným výčtem modelů svatosti, ale zachycují pět velkých projevů lásky k Bohu a k bližnímu, jež považují za obzvláště důležité vzhledem k určitým rizikům a omezením dnešní kultury, v níž se projevuje nervózní a vznětlivá úzkostlivost, která nás rozptyluje a oslabuje; negativita a smutek; pohodlná, konzumní a sobecká omrzelost; individualismus a četné formy falešné spirituality, jež nevedou k setkání s Bohem a dominují nynějšímu religioznímu trhu. Snášenlivost, trpělivost a mírnost.

112. První z těchto velkých charakteristik: zůstat soustředěni a upevněni v Bohu, který miluje a podpírá. Na základě této vnitřní pevnosti je možné snášet a vydržet protiklady, životní peripetie a také agrese druhých, jejich nevěrnost a defekty: „Je-li Bůh snámi, kdo proti nám?“ (Řím 8,31). Toto je zdroj pokoje, který vyjadřuje světec svými postoji. Na základě této niterné solidnosti je svědeckví svatosti v našem uspěchaném, náladovém a agresivním světě tvořeno trpělivostí a stálostí v dobrém. Je to věrnost lásky, protože, kdo se spoléhá (pistis) na Boha, může být věrný (pistós) také bratrům, neopouští je v těžkých momentech, nenechává se strhnout úzkostí a zůstává v blízkosti druhým, i když mu to nepřináší bezprostřední uspokojení.

113. Svatý Pavel vybízel římské křesťany, aby „nikomu neodpláceli zlym za zlé“ (srov.Řím12,17), „nezjednávali si svoje právo sami“

(v.19), „nedopustili, aby je zlo přemohlo“, nýbrž „přemáhali zlo dobrem“ (srov. v.21). Tento postoj není výrazem slabosti, nýbrž pravé síly, protože Bůh sám „je pomalý ke hněvu, ale veliký svou mocí“ (Nahl,3). Slovo Boží nás napomíná: „Daleko ať je od vás každá zahořklost, prchlivost, hněv, hádání, nactiutrhání a všechny druhy špatnosti“ (Ef 4,31).

114. Je nezbytné bojovat a mít se na pozoru před našimi agresivními a egocentrickými náklonnostmi, aby nezapustily kořeny: „Ani když se rozhněváte, nenechte se strhnout ke hříchu“ (Ef4,26). I v okolnostech, které nás deptají, můžeme vždycky hodit kotvu úpěnlivé prosby, která nás přivede k opětovnému spočinutí v Božích rukou a přiblíží ke zdroji pokoje: „O nic nemějte starost! Ale ve všem předkládejte Bohu své potřeby v modlitbě a prosbě s děkováním. Pak Boží pokoj, který převyšuje všechno pomýšlení, uchrání vaše srdce a vaše myšlenky“ (Flp 4,6-7).

115. I křesťané mohou mít účast na sítích verbálního násilí prostřednictvím internetu a v různých oblastech či prostorech digitální výměny. Dokonce v katolických médiích lze překročit meze, tolerovat nactiutrhání i pomluvy a stavět se mimo jakoukoli etiku a respekt vůči dobré pověsti druhých. Tak nastává nebezpečný dualismus, protože na těchto sítích se říkají věci, které by nebyly tolerovány ve veřejném životě, a vynořuje se snaha kompenzovat vlastní nespokojenost hněvivým vybíjením si touhy po pomstě. Je přiznačné, že někdy se pod záminkou obrany jiných příkazání zcela přehlíží to osmé: „Nevydaš křivé svědectví“ a nelitostně se ničí pověst druhých. Tam se zcela nekontrolovaně ukazuje, že jazyk je „svět zla“ a „zapaluje celý náš život, protože je sám zapalován peklem“ (Jak 3,6).

116. Vnitřní pevnost je dílem milosti a chrání nás, abychom se nedali strhnout násilím, které proniká sociální život, protože milost zháší marnivost a ztišuje srdce (prautes). Svatý neplýtvá svou energii hořekováním nad omyly druhých, je schopen přejít mlčením defekty bratří a vyhnout se verbálnímu násilí, které ničí a týrá, protože nemá za to, že mu přísluší být vůči druhým tvrdý, nýbrž je spíše pokládá „za lepší než je sám“ (Flp2,3). (pokračování příště)



Sbírka z 16.6.: 2.510,- Kč. Děkujeme

Děkuji za úklid a výzdobu našich kostelů.